

PROP DE VOSALTRES

El nostre Rei Jesucrist

Benvolguts diocesans:

La festa de Jesucrist com a rei de tot el món que celebrem avui pot semblar, per a molts, anacrònica. Fa l'efecte que el títol remet al passat i que ara arrossega unes connotacions polítiques que afecten la percepció que sobre els problemes actuals té una part de la nostra societat. A més, en el nostre entorn s'ha creat una polèmica amb aquest títol i la consegüent representació fixada en el marc legal que condiciona la nostra convivència.

Però la immensa majoria de cristians accepta amb claredat el significat d'aquesta festa i evita tota mena d'interessades referències polítiques. És cert que recull tota la nostra història que es desenvolupa en l'Antic Testament on en infinitat d'ocasions apareix el títol de rei, el primer, el més elevat, aplicat al nostre Déu, tant en els llibres històrics com en els profètics i sapiencials. Fins i tot el llibre dels salms, compendi d'oracions, cants i lloances, està replet d'al·lusions a la reialesa del Senyor, creador de l'univers.

En el Nou Testament, tot el marc conceptual de la reialesa se centra en la figura de Jesucrist, encara que transformant i aprofundint el seu sentit en la plenitud de la vida que ofereix a tota la humanitat. Des del seu naixement és aclamat com a rei i primer de la creació. També molts exemples i paràboles que proposa el mateix Jesús es refereixen

a un rei que marca els destins del seu poble i, encara que la famosa pregunta de Pilat —«ets tu el rei dels jueus?»— es queda sense una resposta contundent, en la creu apareix l'apel·latiu reial —INRI, Jesús Natzaret Rei dels Jueus— per definir el qui havien condemnat a una mort ignominiosa. Jesucrist era el rei pacífic, alliberador i reconciliador que moria per la nostra salvació.

La societat s'ha configurat de maneres diferents al llarg de la història i en totes ha estat possible l'experiència cristiana i la transmissió de la fe en Jesucrist. També en totes s'entenia el significat de les paraules com regne, súbdits, corona, ceptre..., que es repetien insistentment i han acompanyat la persona que ostentava el títol de rei. Malgrat això, en l'àmbit cristià el títol té unes característiques pròpies, diferents de les que es mostren en les situacions ordinàries que conei-

xem. De fet, els qui vagin a la celebració de l'Eucaristia d'aquest últim diumenge del temps litúrgic escoltaran un preciós text que diu així: «Vas consagrar... Rei de tot el món el teu únic Fill... perquè... lliurés a la teva majestat infinita un regne etern i universal: el regne de la veritat i la vida, el regne de la santedat i la gràcia, el regne de la justícia, l'amor i la pau». És un canvi substancial, el que pretén la nostra festa d'avui, i és molt més exigent per a la nostra vida que les prescripcions de qualsevol institució humana. Som, més aviat, ciutadans

amb unes relacions fraternes envers tothom, basades en l'amor, com recorda el papa Francesc en la seva última encíclica *Fratelli tutti*: «L'amor ens posa finalment en tensió cap a la comunió universal. Ningú madura ni aconsegueix la seva plenitud aïllant-se» (núm. 95).

Demano a Déu que cap cristià trobi exagerada la petició de crear una societat de germans on ningú se senti marginat i tots puguin experimentar la realitat de sentir-se volguts per la simple condició de ser fills d'un mateix Pare. És un programa d'actuació de llarg abast, profund i possible. Pertànyer a aquest Regne i amb aquest programa ens ha de resultar anímicament satisfactori i cristianament ple de sentit.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Parròquia d'Aitona emet per les xarxes socials l'Evangelí dels diumenges

La Parròquia d'Aitona emet des que va començar la pandèmia l'Evangelí dels diumenges per les xarxes socials per acostar la paraula del Senyor a tothom, sobretot a les persones més grans a qui es recomana sortir de casa el mínim possible per evitar el contagi. Mn. Pau Fecheta és l'encarregat de llegir l'Evangelí i fer el sermó posterior que es pot seguir pel Facebook de la parròquia (<https://ca-es.facebook.com/parroquiaaitona>) i també pel YouTube. Tothom qui ho desitgi també

pot demanar al sacerdot que els envii el vídeo per WhatsApp. Mn. Pau fa la lectura i el comentari des de diferents punts de la parròquia, de la població o des de diferents esglésies de la nostra diòcesi per acostar també els diferents enclavaments religiosos als veïns i veïnes i també a tothom que vulgui seguir-lo. Diverses parròquies de la diòcesi graven les celebracions litúrgiques per facilitar que les persones més vulnerables puguin seguir la missa.

CERCA DE VOSOTROS

Nuestro Rey Jesucristo

Queridos diocesanos:

Para muchos la fiesta de hoy que celebra a Jesucristo como rey del universo puede parecer anacrónica. Da la impresión de ser un título del pasado y que arrastra en la actualidad determinadas referencias políticas que afectan a la percepción que sobre los problemas actuales tiene una parte de nuestra sociedad. Además en nuestro entorno se ha creado una polémica con dicho título y la consiguiente representación fijada en el marco legal que condiciona nuestra convivencia.

La inmensa mayoría de cristianos acepta con claridad el significado de esta fiesta y evita todo tipo de interesadas connotaciones políticas. Es cierto que recoge toda nuestra historia que se desarrolla en el Antiguo Testamento donde en infinidad de ocasiones aparece el título de rey, el primero, el más elevado, aplicado a nuestro Dios tanto en los libros históricos como en los proféticos y sapienciales. Incluso en los salmos, compendio de oraciones, cantos y alabanzas, está repleto de alusiones a la realeza del Señor, creador del universo.

En el Nuevo Testamento, en la figura de Jesucristo se centra todo el marco conceptual de la realeza aunque transformando y profundizando su sentido en la plenitud de la vida que ofrece a toda la humanidad. Desde su nacimiento es aclamado como rey y primero de la creación. Muchos ejemplos y parábolas que el mismo Jesús propone se refieren a un rey que marca los destinos de su pueblo y, aunque la famosa pregunta de Pilatos —«¿Tú eres rey?»— se queda sin respuesta contundente, aparece en la cruz el apelativo real —INRI— para definir al que habían condenado a una muerte ignominiosa. Era el rey pacífico, liberador y reconciliador el que moría por nuestra salvación.

En la configuración de las sociedades ha habido distintas modalidades a través de la historia y en todas ha sido posible la experiencia cristiana y la transmisión de la fe en Jesucristo. Hablando del caso que nos ocupa, la utilización del mismo se comprendería fácilmente su significación por todos los oyentes y los vocablos reino, súbditos, corona, cetro... se repetían insistentemente y han acompañado a la persona que ostentaba el título de rey. A pesar de ello, en el ámbito cristiano el título tiene unas características propias; distintas a las que se muestran en las situaciones ordinarias que conocemos. De hecho, quienes acudan a la celebración de la Eucaristía de este último domingo del tiempo litúrgico escucharán un precioso texto que dice así: «Consagraste... Rey del Universo a tu único Hijo... para que... entregara a tu majestad infinita un reino eterno y universal: el reino de la verdad y la vida, el reino de la santidad y la gracia, el reino de la justicia, el amor y la paz». Es un cambio sustancial lo que pretende nuestra fiesta de hoy. Es mucho más exigente para nuestra vida que las prescripciones de cualquier institución humana. Somos, más bien, ciudadanos con unas relaciones fraternas para con todos, basadas en el amor, como lo recuerda el papa Francisco en su última encíclica *Fratelli tutti*: «El amor nos pone finalmente en tensión hacia la comunión universal. Nadie madura ni alcanza su plenitud aislándose» (núm. 95).

Pido a Dios que ningún cristiano considere exagerada la petición de crear una sociedad de hermanos donde nadie se sienta marginado y todos puedan experimentar la realidad de sentirse queridos por la simple condición de ser hijos de un mismo Padre. Es un programa de actuación de largo alcance, profundo y posible. Pertener a ese reino y con ese programa nos tiene que resultar anímicamente satisfactorio y cristianamente lleno de sentido.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Càritas parroquial d'Almacelles comença a caminar

Feia molt de temps que des de la parròquia érem conscients de la trista realitat que ens envoltava. Quanta necessitat... i no només de «pa», precisament. Finalment, la incertesa que vàrem començar a viure en plena pandèmia de la Covid-19 ens va empènyer a engeggar quelcom que somiàvem temps enrere i, així, a inicis de maig d'aquest any, vàrem iniciar el projecte de Càritas parroquial d'Almacelles. Somiem en fer-nos presents al costat dels col·lectius més vulnerables de la nostra vila, per poder recolzar algunes de les necessitats bàsiques de totes les persones que, entre altres coses, viuen la manca de font d'ingressos.

Comptem amb un equip de voluntaris i procedim sempre per derivació dels serveis socials, amb qui estem coordinats. Treballem amb recursos propis, fons del Banc dels Aliments de Lleida i aportacions en espècie d'empreses locals. Malauradament, les darreres setmanes estem rebent un grup nombrós de persones que acudeixen a la parròquia, entre altres motius, amb una gran necessitat de suport alimentari. La previsió a causa de la complexa situació que vivim actualment, és que aquest nombre augmenti amb el pas dels dies. Avui, més que mai, volem fer una crida a la solidaritat per poder abastir a tantes germanes i germans nostres, tan necessitats de la nostra generositat. Si ho desitgeu, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres, per WhatsApp, missatge o veu, a través del telèfon mòbil de la parròquia, contínuament operatiu. Us indicarem, amb molt de gust, el que més precisem en aquests moments, i acordarem la millor manera de fer efectiva la vostra col·laboració.

En ocasions ens endinsem en nosaltres mateixos i en tot allò que ens amoïna i preocupa; i, està clar,

que tenim dret a fer-ho! Tanmateix, hauríem de seguir fent camí amb els ulls ben oberts sense oblidar als infants, a les dones i homes que, molt a prop nostre, sofreixen una gran necessitat: molt sovint i ara especialment, la necessitat de sentir-se escoltats i estimats. Aquelles paraules de Jesús que tant hem escoltat, que han ressonat dins nostre i que diuen: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40), han de donar-nos embranzida per sortir a l'encontre dels seus preferits, per apropar-nos a totes i tots pels qui Ell té major predilecció. «No he vingut a ser servit, sinó a servir i donar la vida» (Mt 20,28), va dir també el Senyor. I, és això, res més que això, el que ens ha abrivat a donar-nos de ple als més petits. Des de la parròquia, no volem repartir, ni entregar, ni aportar, ni oferir... El que anhelem de cor es que, tot allò que lliurem als que assedegats, sobretot del Senyor, s'acostin a nosaltres, ho sapiguem «servir» tal i com ho faria avui Jesús i en el seu Nom.

Parròquia Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- **Montserrat Sánchez García**, nomenada membre de l'equip pastoral de les parròquies que regenta Mn. Xavier Navarro, amb data 23.10.20.
- **Montserrat Grau del Cerro**, nomenada membre de l'equip pastoral de les parròquies

que regenta Mn. Xavier Navarro, amb data 23.10.20.

- **Juan Molero Lacarte**, nomenat membre de l'equip pastoral de les parròquies que regenta Mn. Xavier Navarro, amb data 23.10.20.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari general-Canceller, a Lleida, el 30 d'octubre de 2020.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

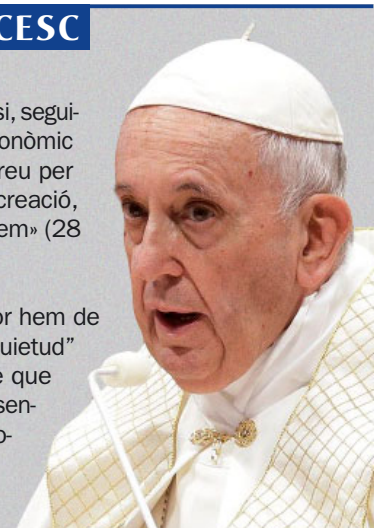

@Pontifex: «No oblidem les víctimes del coronavirus. Molt de patiment, moltes persones han perdut la vida; i molts voluntaris, metges, infermers, monges, sacerdots, que també han perdut la vida. Recordem a les famílies que han patit per això» (28 d'agost).

@Pontifex: «Resar és deixar que Déu ens miri sense fingiments, sense excuses, sense justificacions; perquè del dimoni venen l'opacitat i la falsedat, de Déu la llum i la veritat» (28 d'agost).

@Pontifex: «Després de la crisi, seguirem amb aquest sistema econòmic d'injustícia social i menyspreu per la cura de l'ambient, de la creació, de la casa comú? Reflexionem» (28 d'agost).

@Pontifex: «En el nostre cor hem de tenir sempre una "santa inquietud" en la cerca del veritable bé que és Déu. Ajudem els altres a sentir la set de Déu. És Ell qui dona pau i felicitat al nostre cor» (28 d'agost).

Tertúlies sobre l'esperança a l'UPA El Pilar-Magdalena

La Unitat pastoral El Pilar-Magdalena ha preparat una nova edició de les «Tertúlies per a l'esperança i en l'esperança».

La primera tertúlia estava prevista per al passat 3 de novembre amb el títol «La interioritat guiada», a càrrec del Dr. Joan Viñas, que es va poder seguir únicament a través de la plataforma Zoom. La segona sessió amb el títol «Què és l'IREL? I que m'ha aportat?» guiada per

Montse Sánchez, tindrà lloc l'1 de desembre; i el 22 de desembre s'ha programat la tertúlia «Nadal 2020, confinats o esperançats?» guiada per Maria Dolores Cabello. Totes les tertúlies començaran a les 20 hores. En el cas que la situació sanitària ho permeti, les sessions es farien a la sala Andrea de la parròquia de la Magdalena, en tot cas també s'emetrà a través de la plataforma Zoom.

REFLEXIONS

Millorar tecnològicament la condició humana?

La idea de millorar l'espècie humana mitjançant la implementació de les biotecnologies per constituir una nova espècie evolucionada, lluny de la naturalesa primitiva, troba cada cop més eco en la literatura i en la filosofia.

Aquest moviment sosté que els éssers humans tenim la possibilitat de realitzar un salt evolutiu com a conseqüència del vertiginós desenvolupament de les biotecnologies. L'objectiu final, doncs, és que l'ésser humà pugui alliberar-se de la seva post-tracció orgànica i de la seva endèmica precarietat per tal d'assolir una vida més plena, més llarga i de més qualitat en tots els sentits.

Aquesta esperança s'alimenta des de la dècada dels vuitanta del segle passat a partir d'una sèrie d'innovacions tecnològiques que feien somiar un món nou i millor: el desenvolupament de les nanotecnologies per reconstruir radicalment els nostres cossos amb l'ajuda de nanorobots que nedarien per la nostra sang per reparar errors en l'ADN o combatre elements patògens durant el creixement corporal o les investigacions sobre criogènia, com un mitjà de frenar la degradació biològica. Tot plegat infonia una gran esperança en un futur immediat.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Edició virtual de l'«Impliquem-nos» per conèixer la realitat de les persones temporeres

La Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida va organitzar el 7 de novembre una nova edició de l'«Impliquem-nos», en format virtual. Es tracta d'una iniciativa que pretén atansar als més joves una iniciati-

va caritativa en aquest cas era l'atenció a les persones temporeres que aquest estiu han dut a terme Càritas Diocesana de Lleida i Arrels Sant Ignasi. Una vintena de persones se'n van connectar a la trobada virtual.

”La Caixa” subvenciona beques de l'IREL

L'IREL i la Fundació ”La Caixa” van signar, el passat divendres 30 d'octubre, un conveni que permetrà continuar amb el programa de beques per als alumnes d'aquest centre de formació religiosa lleidatà.

L'aportació de la Fundació ”La Caixa”, de 3.000 euros, permet ajudar a alumnes que no tenen recursos suficients per pagar l'import de la matrícula.

El Comitè de Concessió de Beques estudia cada sol·licitud i els ajuts oscil·len entre el 20% i el 50% de la matrícula. El curs passat es van concedir 15 beques i la previsió per a aquest curs és d'una vintena de beneficiaris.

Actualment, l'IREL té 288 alumnes matriculats entre les diferents modalitats: 29 de batxillerat, 18 de màs-

ter, 33 animadors de comunitat, 19 de DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica), 16 de catequesi i 135 de diferents seminaris.

A la signatura del conveni hi van participar: Manel Mercadé, director de l'IREL, i Geremi Cami Calzada, director de Banca d'Institucions de la Fundació ”La Caixa”.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrecia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon,

mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

25. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Sant Silvestre (†1267), abat, fundador de la

branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Lull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17;64,1.4-8 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Sadurní o Serni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

Jesucrist, rei de tot el Món (A)

COMENTARI

«Quan estava necessitat em vau ajudar...»

Legim avui una de les escenes més conegudes de tot l'Evangeli. És el moment que Jesús separa els pobles *com un pastor separa les ovelles i les cabres*. A uns els diu: *Veniu, preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món*. Vosaltres *quan tenia fam em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veíreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm*. Als de l'altra banda els retraurà que no hagin fet cap d'aquests coses i per això la sentència és clara també: *Lluny de mi, maleïts, aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seu àngels*. La sentència del Rei va en funció del que han fet o han deixat de fer. Si han ajudat els altres, reben el Regne; si han estat egoistes i no s'han preocupat més que d'ells mateixos, van al foc etern. Ni en un cas ni en l'altre els que així actuaven sabien que ho feien a Crist; simplement feien, ajudaven, actuaven o deixaven de fer-ho. Adonem-nos també: que *el Regne, el Pare l'ha preparat des de la creació del món per a nosaltres*; el foc etern estava en canvi, estava *preparat per al diable i els seus àngels*. I el pecat dels qui són condemnats és pecat d'omissió: no han fet mal directament als seus germans però s'han despreocupat totalment de les seves necessitats.

Per tant, Déu vol la salvació de tothom: *Recolliré les ovelles de tots els llocs on s'havien dispersat, buscaré l'ovella perduda, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, les pasturaré totes amb justícia diu el Senyor Déu a Ezequiel*.

Pau ens recorda que Crist és Rei perquè ha ressuscitat d'entre els morts, no per cap poder temporal exercit a la terra. *Destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder i posarà el Regne en mans de Déu. El darrer enemic destituït serà la Mort*. Són cridats a participar d'aquest Regne estimant, amb fets, tots els germans sobretot els més necessitats. Al capvespre de la vida ens examinaren sobre l'amor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veíreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.» Els justos li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?». El Rei els respondrà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.» Després dirà als de la seva esquerra: «Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veíreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.» Ells li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?» Ell els contestarà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.» I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después, el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»